

प्रवेश सं० ५३३

विषयः धर्मशास्त्रम्

क्रम सं० १२१

नाम मिताक्षरा (चपवहाराध्यायः)

ग्रन्थकार विद्वाने श्रीः

पत्र सं० १२, १०-१५.

श्लोक सं० २-५

अक्षर सं० (पंक्तौ) ४३ पंक्ति सं० (पङ्क्ते) ८

लिपिः दे. ना०

आधारः का०

आकारः १३ x ४.१

वि० विवरणम् ३५०

12213

श्री० एम० नू० पा० -- ९९ एम० सी० है० -- १९५० -- १० ००० ३० ५४० ५८.

५८ मिताक्षरा पत्राणि १०

अथ तद्विषयं च नास्ति

433

हे नमो वैदिके नमोः ॥ धर्मशास्त्रार्थकुशले रथशास्त्रविशारदैरिति ॥ निचत्रयः कर्तव्याः ॥ बहुवचनस्यार्थवत्त्वात् ॥ य
स्मिन्नेति विद्योदतिविशारदैर्विरह्यपश्चिन्नमनुस्मरणाच्च ॥ इहस्पतिस्तु ॥ सप्तपञ्चत्रयोवांसभासदोभवन्तीत्याह ॥ लो
कवेदज्ञधर्माहाः सप्तपञ्चत्रयोपिवा ॥ यत्रोपविष्टा विप्राः सुः सायज्ञसदृशी सप्रेति ॥ नचप्राप्ततैः सहेति पूर्व
श्लोकोक्ता नानासुताध्वपतसम्पन्ना इत्यादि विशेषणानि मन्त्रमन्त्रतीयाप्रथमान्तानि हि विद्वानां विशेष
सत्ता विशेष्यभावात्सम्भवात् विद्वद्विरह्यतेन पुनरुक्तिप्रसङ्गश्च ॥ तथा च कात्यायनेन ॥ ब्राह्मणानां सभा सदा ज्वस्यष्ट
मेदोदकीतः ॥ सप्तद्विवाकः साग्रासः सत्रास्यणपुटे हितः ससम्पः प्रेष्टकोऽङ्गसर्गजिष्ठतिथिर्मेतदिति ॥ तत्र ब्राह्मणानि पुक्ताः सभा
सत्तु निपुक्ता इति मेदः ॥ अतएवोक्तम् निपुक्तेषां निपुक्तेषां धर्मिणो वक्तुमर्हन्तीति ॥ तत्र निपुक्तानां पञ्चावस्थितार्थक्यनेपि यद्वि
जामयाकरोति तदुक्तो विचारणीयो न्यायो देवः ॥ उक्तञ्च कात्यायनेन ॥ अस्यावेनापितं पातं वेनुपाति सभा सदा ॥ तेषां निपुक्ता गिरा सभा सदा ॥

नि. अ.

२

नीयः संतेर्नपति। अनिपुक्तानाम्पुतस्य याभिधाने नभिधाने वा दोषो ननु एहो निवारणे। समाधानप्रवेष्ट्यावक्तव्यं
वासमञ्जसम्। अनुवन्निबुधवादिनो भवति किं त्विच्छातिमनुस्मरणत्। शिष्ये मित्रे चेति च शरास्त्रोक्तान्नायैकतिप
येव लिखितमिच्छितं सः कर्तव्यम्। यथाह कात्यायनः। कुलशीलवयो ह त विज्ञवद्विप्रसखैः। वशिष्ठिः स्वात्कृतिपयैः
कुलभोजैः विधितमिति अवहणत्रयः पश्येदित्युक्तम्। तत्रानुकल्पमाह॥ अप्रपञ्चकाः ३ शास्त्रवद्वयवत्तान्।
सम्येः सः। योक्तमोक्षास्यताः सर्वधर्मवित्। आकाशान्तर्याकुलतपाव्यवहारपशुजानपेतापर्वीकैः सम्येः सहस्रधर्मैः
विरसवीधर्मावशास्त्रोक्तसामयिकं। श्रुधर्मवैतिचित्ते विचारयतीति सर्वधर्मविद्वत्पुण्येन ह्यत्रियादिभिर्भोक्तव्यो व्यवहारः
ने तन्वकात्यायनोक्तगुणविशिष्टकुपीतः यथाह दानं कुलीनम्। प्रस्यमनुदेगकं स्थिरम्। पञ्चमीह्यमिदं नुपुक्तं चोपवर्जितं तम-
मिति। एवमन्तः प्राप्तास्यतासमवेष्टुप्रियं वैश्वं वा निपुत्रीतनमद्वयं यथाह कात्यायनः। प्राप्तास्यतास्यतस्यानुष्ठानियतमोजये २

रावैश्वं वा धर्माशास्त्रज्ञेयं पुनरेव वक्तव्येति। नारेन त्वयमेव मुख्यो रक्षितः धर्मशास्त्रपुरस्तरसप्राप्तिवाक्यमते स्थितः स
प्राहितमतिः पश्येद्भवहणननुकमारिति। प्राप्तिवाक्यमते स्थितः तत्त्वमते स्थितः राजा वा चक्षुषा पश्येत्तस्य पश्यतीति वक्तव्य
वैयर्थ्योक्तिः संज्ञाः अर्थिप्रत्यर्थिनौ पश्यतीति प्राह तयोर्वचने विहृत् विहृत् तस्यैः सह विवित किं विवेचयति चेति विचारः
प्राप्तौ विवाक्येति प्राप्तिवाक्यः उक्तं च विचारगुणतमस्य ससम्पत्त्ययत्नतः विचारयेति चेत्तस्यो प्राप्तिवाक्य
तः सत्यमिति अपि च

पत्नीकाः सप्यास्तस्योतिषुः शब्देन तन्निभता राजान् लेहति शयात् लोभात् लिप्सति शयात् भयान् संज्ञासात्
सत्यवेतं सति हि संज्ञादिशब्दो वाच्यते चेत्तु कुर्वतः एव कृपयागेकेनो विवादादिवापयजपमिमांसाहमिच्छान्मद्वयम्।
तदुन विवादासदीपतायात्तयासति स्त्रीसंग्रहादिगुणाभावात् प्रसङ्गात्। लोभमयानागुणाहं व्यादिषे वदितुं तोहो नाहं नाहं। ३

मि. ज.

३

मिति चार्थं न च ज्ञासर्वस्वेष्टे वा स एवार्थमिति गौतमवचनात् न त्राहणादायादिति मन्त्रव्यपनस्य प्रशंसायै
त्वात् यनुवद्विपरिहर्ष्येण वा वध्यश्चावध्यश्चाप्युपश्रावः कार्यश्चापरिवाद्यश्चापरिहर्ष्यश्चेति तदपि स एव द्रष्टु
तो भवति लोकवेदे द्रष्टुविहको वाक्येति हासपुणराकुशलस्तद्वेष्टास्तद्विहितावावादिशस्तेष्टाः संस्कृतलिखुव
र्मस्तमितः परद्रुवासाय चादिक्षमिविनीत इति प्रतिपादितवृत्तविषयत्रोत्रे स एव मात्र विषयं व्यवहारविषयमा
ह स एव चारव्यपेते तमार्थो ज्ञातः अर्थितः परः तावेत्यतः स एव चारव्यपेते परः स एव चारव्यपेते परः स एव चारव्यपेते परः
महापरेत्याधर्षितो भिमजो यद्वा हे प्राडिवाका यवा आवेदयति त्रिहापपति वेमुदिन दवेघमानं व्यवहारपक्षप्रतिज्ञो ज्ञ
संशये तु परस्परप्रमाणानिर्णयप्रयोजनात् को व्यवहारस्तथाप्येव विषयस्तथाप्येव सामान्यलक्षणं सच विविधः संकाययोगस्तथापि वा
मन्त्रेति यथाह नारदः द्रुमियोगस्तु विज्ञेयः संकायतामियोगतः संकायतामनुसर्वात् तत्संवेदमिदं नानादि हि हेतुलोपप्रतिपुनिति वा ३

०३- ३

यत् तेनार्थनं साक्षाद्दर्शनं हेतुमिदं दर्शनं न स्यात् तत्वाभियोक्तो विहितः प्रतिवेद्यात्मा कश्चेति यथा मन्त्रो हि स एव हि
गृहीत्वानप्रवच्छति हेतुमिदं मन्त्रापहतीति वा उक्तञ्च कात्यायनेन स्यात्संस्मरेत्ते कर्तुमन्याप्यं वाक्येति पश्यति
सप्तमश्राद्धादशधाभिद्युते यथाह मनुः तेषामाद्युपलक्षणं नतिस्तेषां दुस्तानि विक्रयः सप्तमच सप्तम्या नरत्तसानपक
मव वेतनस्य च दानं संविदश्च यतिक्रमः क्रयविक्रयानुशयो विवाहः स्वाभिपालयोः सीमाविवादधर्मश्च पारस्व्येण
वाचिके स्तेयञ्च साहसं वैवस्वी संजहणमेव च स्त्रीपुंसमैविभाहश्च घृतमाहूय एव चापदान्यसादशेतामिव्यवहार
स्थिता विहेति एतां अपि साधर्म्येन पुनर्न दुल्लङ्घ्यानि यथाह नारदः एषामेव प्रभेदेभ्यः शतप्रचीत्रं स्य तम कि
पाभेदान्मनुष्माणं शतशालोनिगघतश्चि आवेदयति वेदोत्तरं स्तनसंयमेवागत्या उवेदयति न राजप्रेरितस्तु रुध
मिति वेति दर्शयति यथाह मनुः तेषां देवत्ववकार्यं ज्ञाताप्यस्य ह्यः न च प्रापितमन्येन ग्रसेतार्थं कथञ्चने ॥

वि. भा.
४

ति परेति निपेण पराभ्याम्परेति लेकस्ये केन हाभां वदुमि कीव्यवहारे भवतीति र्हीपति पत्युनो कस्य वदुभिः साईस्त्री
लाभे प्रजनस्य च अतरे को भवेद्दोषमै विदिरुदाहृतं नितारवचन नदिज्ञसा धर्मविवयम् आवेदयति एतस्य
नेने वराहापद्यो विनीतवेष आवेदयेत् आवेदितं च पुनः चै सुप्रदितान् तस्य स्त्री ह्यनमकल्यादीनां चाना ह्यनमिसा
द्यर्थे सिद्धमिति लोकं सत्यनरेणुमपार्थे पुनः यथा काले कार्या धिनं चैत्परातिपुनः स्थितं किं कार्ये पूचनेषी
उपामेष्ठी ईहिमानव केन कसिन्नुदाकस्यात्वे ईवं सभागतं एवं यः सयद्गतात्सस्ये श्रीहृत्तिः सः विमश्य कार्य
न्यायं चेदा ह्यनार्थमतः परं मुद्रां वाति स्थिते तस्मिन् रुवं वा समादिशेत् अकल्पवालस्य विविधमस्य क्रियाकुलान् का
र्षीति प्रातिव्यसतिन्यपकार्योत्सवाकुलान् मत्तो मत्तप्रमत्तार्त्तभत्यान्ना ह्यनयेत्तपः नहीनपसां पुवति कुले जातं यम-
सन्निभं सर्ववर्णे त्रमां कसां ता हाति प्रमुकाः सजाः नदीन कुटुम्बिनः ह्येति योगाति काश्रयाः निष्कुलायाश्च पतिता ॥

सासा मा ह्यनमिष्यते कालं देशं च विहाय कार्याणां च वलावलम् अकल्यादीनपि नैर्कीनैरुद्गानयेत्तपः जालाभियोगा
येपि सुर्वने प्रव्रजितस्यः तानप्या ह्यनवेद्गजागुरुकार्येण कोपपवान्ति आसेधमवस्थाप्ये सिद्धिवनारदेनोक्ता वक्त
येर्वे ह्यतिष्ठन्तुक्ता मत्तचतुःशुः आसेधयेद्वादीयावद्वा नदीनमास्यानासेधः कालकृतः प्रवासात्कर्मणस्त
था चतुर्विधः स्यादासेधो नासिद्धस्तं विलूयेत् आसेधकाल आसिद्ध आसेधं योतिवर्तते सविते कोमया कुर्वन्नासेध
दण्डभाभवेत् नदीसत्तारकात्तारदुर्दृष्टोपलवारिषु आसिद्धस्तमवसेधमुक्तामनापराधुयान् निर्विषुका मोरेणातो
पिपशुर्व्यसने स्थितः अभिपुक्तस्तथा येन राजकार्यो घततथा गवाम्पवारिजोपालाः सस्यावपेहवीवलाः शि
लित आपितकालमाशुधीयाश्च विग्रहंति आसेधो वजातयावसेधः अकल्यादयः उज्जरिकमसं वासुदृष्टमेव विषय
निलचने नार्थवारिनां योनभा तानवपितान पुत्रो न नियोगकृत परार्थवादी दृष्टयुः स्यादावदरेण विवदन्ति नारवचन

नि. ७.
५

तत्प्रत्ययनिष्ठुलेखपुरुषाणां प्रपतनेनानीने किं दुः कथं हि स आह ॥ प्रत्ययि नो मतो लेखं यथा वेदितमर्थिना सपामा
मतर्हीह नो मजायादि निहितं ॥ अर्थितस्यैः साध्यः सोऽप्यस्तीत्यर्थो तस्यातिपक्षः प्रत्ययैतस्यागतः पुनो लेख
लेखनीयं यथा वेदितप्रकारेण पूर्वमावेदितकाले आवेदितं यानु नरस्यथा अन्यथा वादित्वेन भद्रं प्रसूतं अन्यथा हि
पादेक्षितोपस्थात्तानिहृतः आहृतप्रपलभीवहीनः पञ्चविधः सजगति आवेदितकालस्यार्थिवनस्य सिद्धितत्वाद्युत
खनमनर्थकमित्यत आह सपामासेत्यादि संवत्सरात्पक्षतिथिवादिनाधिप्रत्ययिनामप्राप्त्यादि जात्यादि विहितम् आदि
शब्देन दूष्यतस्तेषां स्थानवेलासमालिङ्गो दीर्घादप्युक्ते यथोक्तम् अर्थेवर्द्धमस्युक्तमतिप्रतीमनाकुलं साध्यवद्वाचक
पक्षप्रकृतापीतवन्निव प्रसिद्धमविहृतं निमित्तं साधनसमम् संक्षिप्तनिखिलाधिच्युदेशकालाविरोधिव च धेनुमा
सपक्षाहोवेलादेशप्रदेशवत् स्थानावसथसाध्याख्याजात्याकारवोपुतं साध्यप्रमातसंख्यावदात्मप्रत्ययिनामवा

एम-
५

मोततेपादानेन व्यवहारेष्टम् ॥ पत्रवत्प्रतिः ज्ञेयतया नारस्यसङ्गरज्जोतत एतत्पादानेन व्यवहारेष्टम् ॥ तस्यातिपक्षो
क्रियाभावात् यथाहृतेन मिथ्योत्तराणाञ्च स्थानात्मेकत्रवेद्यं सत्यमापि सहा न्येततजगतां किमुतामित्युक्तं
पक्षप्रकार्यविषयं पत्रवास्याकिं यत्कलं उत्तरतत्रतज्ज्ञेयमसङ्कीर्णमतेन यथा सङ्कीर्णमवतीति शेषः शेषापि
पालेष्टकः क्रमोभवतीत्यर्थः तत्र प्रमत्तार्थमयानेन पुनर्वर्णनस्य कशतवत्त्वात्तियमहीत्यादिस्वामिभोगे सत्सुवर्ण
महीतसकशतज्जनगहीतमवत्त्वात्तियुगहीताने प्रतिज्ञानिचेति अत्रमिथ्योत्तरस्य प्रभृतविश्लार्यनः क्रियमाहव
यमं व्यवहारः प्रवर्तयितव्यः यथाह स्वविषयेयवत्तः एवमिथ्याप्राप्तापसङ्कोकाराणां प्राप्तापसङ्कोकयोऽनीयम् तथातस्मि
न्नेवमिभोगे सत्सुवर्णस्य कशतज्जगहीतमवत्त्वात्तियुगहीतानिगहीतानि प्रतिज्ञानिचेति वा वत्तविषयेयव
मपशजितरतिचोत्रोत्पत्तिपत्रेति विषयलोपितक्रियाभावात्मिथ्यापुनर्तक्रियाभावापवत्तः प्रवर्तयितव्यः पत्रमुमिथ्या

वि. ४. कारणोत्तरयोः कल्पपक्षमापितं पथात् ३. पाहिकनपाकभिर्हरतिर्यद्वैकीदीशुकलिकालेन सप्रभासगद्गरेति
 १० अत्यस्तुमिचोतदेतत्तदर्थितकालात्सर्वमेवास्मद्भूतस्येतिप्रमादेनातावेतिवदति इदंनयस्यसुनिरकरात्समयेत्वा
 जानुनाम नापिनिच्येवकारणोपन्यासात् नापिकारणमएकदेशस्याभुपगमाभावात् तस्मात्कारणमिच्छोक्त
 रमिदम् अत्रचप्रतिवादिनः क्रिया कारणोप्रतिवादिनीतिवचनात् नमुतिष्याक्रियापर्वेवदतिपर्वेवादिनः कस्याकि
 पानभवति तस्यशुद्धमिष्याविषयत्वात् कारणोप्रतिवादिनीत्येतदपिकस्याशुद्धकारणाविषयत्रभवतिनेतत् सर्व
 स्यापिकारणोत्तरस्यमिष्यासहचरितस्यत्वान्शुद्धकारणोत्तरस्याभावात्सहकारणोत्तरेप्रतिज्ञानार्थेकदेशस्या
 भुपगमेनैकदेशस्यमिष्यात्वंपथासत्संस्तकशतंगहीतंनधारयामिदन्त्वान् प्रकृतोदाहरणेनप्रतिज्ञानार्थेकदेशस्या
 भुपगमोनास्तीतिविशेषः एतमुदाहरितेनस्यशुद्धम् मिष्याकारणयोर्वीविग्राहंकारणप्रवृत्तिमितिप्रतिज्ञाप्रामाण्ययोपसारापत्ते

पथान्कृतंतांथायनीत्यभियोगेनिच्येतदस्मिन्नेशर्वमप्यपजितरति॥ अत्रापिप्रतिवादिनएक्रियाप्राप्त्यापकारणोक्तोत्त
 मस्यकीनिर्दिशेक्रियानितिववगत॥ शुद्धस्यप्राप्त्यापसाभावाद्गुणत्वप्रसंगत॥ संप्रतिपत्तेरीषमाध्यलेनोपिदिष्टत्वं
 स्यसिद्धेपस्यासेनसाध्यत्वनिराकरणादेवोक्तत्वं पदाकारणप्राप्त्यापसंकरः पथाशनप्रनेनगहीतमित्यभिपुक्त
 कप्रतिवदतिसहगहितंप्रतिदर्शयेति॥ अस्मिन्नेवार्थेप्राप्त्यापपत्तिरतिरतिप्रतिज्ञानार्थसाधनमिति॥ ततउक्त
 एनंतरंअर्थाप्राप्त्यापवारमप एतानंतरमेवलेखयेत्॥ प्रतिज्ञानसाध्यः सवासावयेतिप्रतिज्ञानार्थः तस्यासा
 धनंसाध्यते॥ नेनेतिसाधनं प्रमाणां ॥ अत्रसद्योलेखयेदितिबदन्तोत्तरमिमाने कालविलंबनमप्यंगीकृतमि
 तिगम्यते॥ तस्योत्तरविशेषापिच्यते॥ अर्थेप्रतिज्ञानार्थसाधनंलेखयेदिति॥ वदन्नापस्यसाध्यमपिसप्रति
 हातार्थे साधनंलेखयेदितिउक्तं॥ अतःप्राप्त्यापयोत्तरेप्राप्त्यापस्यैवसाध्यत्वात्तत्पक्षेवाधीजातक

प्रि.ब.
११

सएवसाधनंलेखयेद कारतोतरेविकारणस्यैवसाधनत्वाकारणावाधेवार्थीतिसएवलेखयेत् मिथ्योतरे
नुपवितापेवार्थीतिसएवसाधनं निर्दिशेत् तथाकीलेखयेदिति वदता येवलेखयेतनाप्रत्युक्तं अतश्च
संप्रतिपत्यु तरेसाध्याभावनभाकोत्तरवादिनोदयोरप्यर्थित्वाभावात्साधननिर्देशाख्यनास्तीतितावतैवम
वहारः ७ परिसमाप्यतेइतिगम्यते एतदेवहरीतेनस्यमुक्तं प्राउ.स्यपकारणोक्तौगुप्रत्यर्थीनिर्दिष्टिक्रियामिथ्यो
क्तौस्ववारीनुप्रतिपश्येत् उभवेतरेति ततः किमित्याह तत्सिद्धेसिद्धिप्राप्तिविपरीतमनोव्येति

अतोसात्प्रकारदन्त्याप्रकाशंतरेणसाधनासिद्धे विपरीतंसाध्यसासिद्धिपराजपलन
णांप्राप्तिप्रतिबंधः एवंभवहारस्प्रमिधाकोपसहति बहुष्वावहारोपवादेवपदशितिइति ८ ॥

११

भवहारप्रपः पर्येति तुकोभवहारः सोपमिच्छनुः पाकवलुं शक्यतवाविगरेख्यगुह्यतादिषुउपदर्शितः तत्रप्र
सर्पितोयतोतेख्यमितिभावारः प्रथमः अताद्यस्येनरेलेखमित्युत्तरग्रादेहितीयः ॥ ततोर्थीहेलेखयेत्यमइति
क्रियायादृजतीयः ॥ तत्सिद्धेसिद्धिप्राप्ति। तिसाध्यसिद्धिपारम्भुर्थः ॥ पथोक्तं ॥ परस्योमनुष्याणांस्वार्थविप्र
तिपतिषु ॥ वोकास्यामाभवस्यानंभवहारउदाहृतः ॥ भासोतर क्रियासाध्यसिद्धिभिः क्रमवृत्तिभिः आदिप
प्रतुंशकुवतुः पारमिधीयतइति ॥ संप्रतिपत्युत्तरसाधनानिर्देशाद्राधायास्याताध्यतद्धनवाव्यसिद्धिहा
णः ॥ पादेकीनिर्दिष्टाख्यमेवउतएभिधानानंतंरसभ्योतार्थिप्रसार्थिनोः कस्याक्रियासादितिपरासशिलहृत्
सप्रत्याकविनस्योतिशरेणभवहारपारत्वेनानभिधानात् अवहर्तुसर्वधाभावाच्चनववहारपारत्वमिति
स्थितं ॥ इति ४ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ एवेसर्वववहारोपयोगीभवहारमात्रकामप्रिधायाधुनाकविभवहारविशेषे

मि.व्य.
१२

कंविदिशोवेदीयनिमाह॥ अभियोगमिनिस्तीर्णनेन प्रत्यभियोजयेत्॥ अभियुक्तं वच्चायेनोक्तं विप्रकृतिनयेत्॥ अभि
पुज्यतश्चपिपागोपराधसमभियोगमनिस्तीर्णनयजत्वेनमभियोक्तांनप्रभियोजयेत्॥ अपराधेननसंयोजयेत्॥ यथ
विप्रत्यवाक्यंरुद्रप्रत्यभियोगरूपंतथापिस्वापराधपरिहारात्मकत्वात्॥ नास्यप्रतिषेधस्यविषयः॥ अतः स्वाभि
योगादुपमर्देनरूपस्यप्रत्यभियोगस्यापनिषेधः॥ इदं च प्रत्यर्थिनमविहृत्योक्तं॥ अर्थार्थिनंप्रत्याह॥ अभियुक्तं वना
येनेति॥ अन्वेनाभियुक्तमिति॥ स्तीरणाभियोगमन्योर्थीनाभियोजयेत् किंचउक्तमावेदनसमयेयदुनप्रकृतिवि
रुद्धस्यभावंतयेतनप्रावयेत्॥ ननुप्रत्यर्थिनोमतीलेख्यमथावेदिनमर्थिनेत्यत्रैवेदमुक्तंकिमर्थपुनर्यते
नोक्तं॥ विप्रकृतिनयेदितिउच्यते॥ यथावेदिनमर्थिनोन्पत्वेनअवदनसमयेह्युनिवेदिनंनदेवभावासमवेपि
लेखनीयं॥ एकस्मिन्नपिपदेनवदनतामभितुक्तंयथाननरूपकशतंरुद्रागहीतमिस्त्वावेदनसमयेप्रतिपापप्रत्यर्थिसन्निधौ १२

तसमवेवत्तशतंरुद्रागहीतमिति नवक्तव्यम् तस्यासतिपराजगमनेऽपिवस्त्वत्तरगमनाहीतवादीदण्डः स्यादे
ति नोक्तंविप्रकृतिनयेदित्यनेनैकवलुलेपिपराजगमनत्रिविध्यते यथारूपकशतंरुद्रागहीतापत्रप्रयच्छतीतिआ
द्यावेदनसमयेऽभिधाषभावाकालेरूपकशतंवलारुद्रागहीतवानिति वदतीति तत्रवस्त्वत्तरगमनत्रिविध्यमिहनुपएता
गमनत्रिविध्यतर्जिनवोनरुक्तम् एतदेवस्यहीरुतआरेण रङ्गवारस्यरित्यप्योन्मालम्बतेपुनः परसंकमणा
ज्जेवोहीनवादिषवेनरुति हीनवादीदण्डोमवतिनप्रकृतार्याक्षेपते अतः प्रत्यर्थिनोर्थिनश्चप्रसारणीतारथ्ये
कपमभियोगमनिस्तीर्णत्वापुष्टेशोनप्रकृतार्थसिद्धसिद्धिविषयः अतएववक्ष्यति छलत्रिष्यभतेनअवहापत्र
येनप्ररुति एतन्नार्थ्यवदण्डेवृत्त्यम् मयुरुतेतुमवहारेप्रमादाभिधानेप्रकृताहपिबवहाक्षेयतएव यथाहनारु
सर्वेव्यविवादेषुवाक्यलेनवसीरुति परस्त्रीभ्रष्टणादानेशास्योप्योन्नहीयतइति अणार्थः सर्वेव्यवि

वि. अ.
१३

वरेषु नमस्तु केषु वा क्वले प्रमादाभिधानेनैव सीदन्ति न परजीयते न प्रकृतार्थो दीयत इत्यर्थः अत्रोदाहरणभार
लीत्यादि परस्त्रीमस्य एताने प्रमादाभिधानेनैव सीदन्ति न परजीयते एवं सहेष्वर्थविवादेऽपि
अर्थविवादेन हणन्मस्तु कृतविवादेषु प्रमादाभिधानेन प्रकृतार्थो दीयत इति गम्यते यथा हनेन शिष्टे पादे
तादृशत्वादेन समवे अभिधाय भावा काले हस्तेन पादे तादृशत्वेन केवलं दृष्टव्यं प्रजीयते अभिवागप्रति
र्यनै नमस्तु भिद्यो जपे दिखत्यापवादसाह। कुम् त्रस्य भिद्योऽकलहे साहसेषु कलहे वा कुर्यात् पादव्यात्य
साहसेषु विषयश्चादि निमित्तप्राणव्यापादनादिषु प्रत्यभियोगसम्भवे साभियोगप्रतिस्तीर्ण्य भिद्योऽकाप्रत्यभि
जपेत् न नत्रापि एष पशानुपमर्हन्त्येनानुज्ञात्वात् प्रयोगस्य प्रतिज्ञात्वात् तेषु गणपद्वह एव सध्वः सध्वः सध्वः सध्वः सध्वः
अप्यह्यवह्यप्रत्यभियोगोपदेशः अविज्ञानरक्षणप्राप्येष्टिकारणनिहतयेवा न चाहि अतेनाह तादितः श्लोकेऽपि १३

एवमहमनेन तादितः श्लोकेति प्रत्यभियोगोऽप्यात्यत्वं यथाह नारदः एवमाह्वारवेदुलुनियतं स्यात्सहेषभाह
पश्चाद्यः सोम्य सत्कारेऽहं नुविनयो गुरुति पशुनुपनयं गपहोला उनादिप्रहति लअधिकरपुनिहतिः पाह्ये
साहसेवापि पुगपत्सम्पन्नयोः विशेषश्चेन्नलयेत विनयः स्यात्समलुकोरिति एवं सति पुगपद्वह एव सध्वः सध्वः सध्वः
वेपिकलहाह प्रत्यभियोगमेवाप्रणादिषु नुतिर्यक एव अर्थिप्रत्यर्थिनोऽपि पुक्का ससस्यमेभापतिकर्तव्यमाह
उपगोप्रतिभ प्रः सनयः कार्यतिर्गत उभयोरर्थिनोः सर्वेषु विवादे पुनितीयस्य कार्यकार्यतिर्गीयः आहिजाग्या
दिषु पाठकार्ये शहस्यपर्वनिपातः इति तीयस्य कार्ये सधितधनहन एव सध्वः सध्वः सध्वः सध्वः सध्वः प्रतिभ प्रतिभवति
तत्कार्येन ह्यतीति प्रतिभ सध्वः सम्भोनसभापतिना तस्या सध्वे अर्थिप्रत्यर्थिनोरसतोपह्वानि योऽकृष्टात्वे भव
नाभ्यामिति नृत्वे तनदेव यथाह कात्यायनः अथ चेत्प्रतिभ शीलिकार्योपोऽलुवारिनः रक्षितो होति न सनेर्याप्ये

नि. व्य.
२४

नमिति अर्थिप्रत्यर्थिनोर्निर्णयकार्ये ससम्भवेन समापत्तिप्रतिभक्तिं ह्यस्तु कम् किञ्चिन्निर्णयकार्ये पस्मिन्पुति
भर्तृघृतस्य जश्वाह्मति ह्येवाविनापद्याहं गते च न समम् । मिथ्याभियोगी हि गुणमभिधायक इति वदते ॥ अर्थिना
निवेदितस्याभियोगस्य प्रत्यर्थिनापहवेकतेपदा अर्थिनासाक्षादिभिर्भाविताङ्गीकारितः प्रत्यक्षीतद्वारद्याहं न स्पष्ट
प्रथिनेऽहं च तत्समपलापरं अथाधीभावयितुं न शक्नोति तदा स एव मिथ्याभियोगी जातस्य भियोगारमिपुक्तधना
हि गुणधनस्याहं ते प्राप्ताये प्रत्यक्षं कर्तुं वेदमेव योजनीयम् तत्रार्थे वापहववादी प्रत्यर्थिनाभाविताहं ते प्रकृतसा
धितधनसमं रण्डं दद्याद्यप्रत्यक्षी प्राप्तापह्वारं भावितुं न शक्नोति तदा स एव मिथ्याभियोगी निरतिहि गुणमनन्
द्यार्थिनेव प्रकृतधनं सप्रतिपसुतोऽहं दद्याभाव एव एतत्तर्कादनविषय एव पदान्तरेषु तत्र तत्र दद्याभिधानाधन एव ह
रेव साधभावाच्च न सर्वविषयत्वं तदा दुभमिर्को दप्यस्य सतीतानावेव यत्पि तत्रैव विशेषं वक्ष्यामः एतदेव सर्वं अवसरविषयत्वेनाभि
२४

योजनीयम् कथमभियोगस्य निह्वेदुभिपुक्तैरुक्तेपदाभियोगी साक्षादिभिर्भाविताङ्गीकारितः प्रत्यक्षीतद्वारद्याहं न स्पष्ट
प्रथिनेऽहं च तत्समपलापरं अथाधीभावयितुं न शक्नोति तदा स एव मिथ्याभियोगी जातस्य भियोगारमिपुक्तधना
हि गुणधनस्याहं ते प्राप्ताये प्रत्यक्षं कर्तुं वेदमेव योजनीयम् तत्रार्थे वापहववादी प्रत्यर्थिनाभाविताहं ते प्रकृतसा
धितधनसमं रण्डं दद्याद्यप्रत्यक्षी प्राप्तापह्वारं भावितुं न शक्नोति तदा स एव मिथ्याभियोगी निरतिहि गुणमनन्
द्यार्थिनेव प्रकृतधनं सप्रतिपसुतोऽहं दद्याभाव एव एतत्तर्कादनविषय एव पदान्तरेषु तत्र तत्र दद्याभिधानाधन एव ह
रेव साधभावाच्च न सर्वविषयत्वं तदा दुभमिर्को दप्यस्य सतीतानावेव यत्पि तत्रैव विशेषं वक्ष्यामः एतदेव सर्वं अवसरविषयत्वेनाभि
२४

नि.प्र. कः। दुष्टलक्षणमाह देशादेशान्तरं पातिसृक्किलीपरिलेदिच ललाटं सि यो न वा स्य मुखं देवता यो न परिशुष्यत सखलद्वयोवि
 १५ हं वदुभाषते वाक्कसुः हतपतिनो जयो नो निर्भुजस्यपि सभावादिहृतिदुःखे न नो वाक्कायकर्मभिः अभियोगे यसा
 स्वेकादुष्टं सपरिकीर्तितः मनोवाक्कायकर्मभिः यः सभावादेव न भयारि निमित्तादिहृतिविकारं याति गच्छति असौ अभि-
 योगे सा ह्येवा दुष्टः परिकीर्तितः तान् विहृतिविभज्य दर्शयति देशादेशान्तरं पाति न क्वचिद्व्यतिष्ठते सृक्किलीशो
 ष्पयं नो परिलेदि जिह्वा वेणुवदपति इति कर्मणो विहृतिः अस्य ललाटं सिद्यति स्वेदं विहं किं न भवति मुखमेव
 तं विवर्णं तं पाणुत्वं हृत्सत्वं वा एति गच्छतीति कायस्य विहृतिः परिशुष्यत सखलद्वयोः परिशुष्यत्स गदं सखलद्वयोः
 कं यस्यासौ तयोक्तः विरुद्धं हृत्पर्व विरुद्धं वदुभाषते इति वाचो विहृतिः परोक्ताम्वाचं प्रति वचनद्वयेन न प्रजयति च सु। एत-
 दी प्रति वीक्ष्य लेन प्रजयतीति मनसो विहृतेर्विदुः तस्याश्रोत्रो निर्भुजति वक्यतीत्यपि कथमस्य विहृतिः एतच्च दोषस्य १५